

Тумачење SIC–12

Консолидација – Ентитети за посебне намене

Референце

- IAS 8 *Рачуноводствене политике, промене рачуноводствених процена и грешке,*
- IAS 19 *Примања запослених,*
- IAS 27 *Консолидовани и засебни финансијски извештаји,*
- IAS 32 *Финансијски инструменти: презентација,*
- IFRS 2 *Плаћање акцијама.*

Питање

1. Ентитет може да буде основан ради остваривања уског и добро дефинисаног циља (на пример, да би се извршио лизинг, истраживачке и развојне активности или секјуритизација финансијских средстава). Такав ентитет за посебне намене може имати облик корпорације, повереништва, ортачког друштва или инокосног ентитета. Ентитети за посебне намене се често оснивају са правним оквирима који намећу строга и понекад трајна ограничења права њихових управних одбора, повереника или руководства на доношење одлука у вези са пословањем ентитета за посебне намене. Ове одредбе често прописују да политику која регулише текуће активности ентитета за посебне намене не може мењати нико, осим можда њихов оснивач или спонзор (то јест, они послују на принципу тзв. “аутоматизма”).

2. Спонзор (или ентитет у чије име је ентитет за посебне намене основан) често преноси средстава ентитету за посебне намене, стиче право да користи његова средства, или пружа услуге ентитету за посебне намене, док остале стране (“обезбеђивачи капитала”) могу да обезбеђују његово финансирање. Ентитет које се упусти у трансакције са ентитетом за посебне намене (често оснивач или спонзор) може у суштини да га контролише.

3. Користан интерес у ентитету за посебне намене може, на пример, да буде у облику дужничког инструмента, инструмента капитала, права на учешће у расподели, резидуалног интереса или лизинга. Неки корисни интереси могу једноставно да обезбеде имаоцу фиксну или утврђену стопу повраћаја, док други дају имаоцу права или приступ другим будућим економским користима од активности ентитета за посебне намене. У већини случајева, оснивач или спонзор (или ентитет у чије име је ентитет за посебне намене основан) задржава значајан корисни интерес у активностима ентитета за посебне намене, чак и када има мали, или нема никакав капитал у ентитету за посебне намене.

4. IAS 27 захтева консолидацију ентитета које контролише извештајни ентитет. Међутим, стандард не даје изричита упутства за консолидацију ентитета за посебне намене.

5. Питање је у којим околностима ентитет треба да консолидује ентитет за посебне намене.

6. Ово тумачење се не примењује на планове примања по престанку запослења или на друге дугорочне планове примања запослених на које се примењује IAS 19.

7. Пренос средстава ентитета ентитету за посебне намене може да се квалификује као продаја од стране тог ентитета. Чак и ако се пренос квалификује као продаја, одредбе IAS 27 и овог тумачења могу подразумевати да ентитет треба да консолидује ентитет за посебне намене. Ово тумачење се не бави околностима у којима се на ентитет примењује третман продаје, нити отклањање последица такве продаје приликом консолидације.

Консензус

8. Ентитет за посебне намене се консолидује када суштина односа између ентитета и ентитета за посебне намене указује на то да тај ентитет контролише ентитет за посебне намене.

9. У контексту ентитета за посебне намене, контрола се може вршити путем предодређења активности ентитета за посебне намене (када послује на принципу “аутоматизма”) или на други начин. IAS 27.13 указује на неколико околности које резултирају контролом, чак и у случајевима у којима ентитет поседује половину или мање од половине гласачких права код другог ентитета. Слично томе, контрола може постојати чак и када неки ентитет поседује мало или нимало учешћа у капиталу ентитета за посебне намене. Примена концепта контроле захтева, у сваком од случајева, просуђивање у контексту свих релевантних фактора.

10. Поред ситуација описаних у IAS 27.13, следеће околности могу, на пример, да укажу на однос у коме ентитет контролише ентитет за посебне намене и, у складу с тим, треба да га консолидује (додатна упутства су дата у Прилогу уз ово тумачење):

(а) у суштини, активности ентитета за посебне намене се обављају у име ентитета, у складу са његовим посебним пословним потребама, тако да ентитет стиче користи од пословања тог ентитета;

(б) у суштини, ентитет има право одлучивања за стицање већине користи од пословања ентитета за посебне намене, или да, путем успостављања механизма за пословање на принципу “аутоматизма”, делегира право одлучивања;

(ц) у суштини, ентитет има право стицања већине користи од ентитета за посебне намене и стога може

да буде изложен ризицима везаним за његове активности; или

(д) у суштини, ентитет задржава већину резидуалних или власничких ризика везаних за ентитет за посебне намене, или његову имовину, како би стекао користи од његових пословних активности.

11 [брисан]

Датум консензуса

Јун 1998. године

Датум ступања на снагу

Ово тумачење ступа на снагу за годишње финансијске периоде који почињу 1. јула 1999. године или касније; постиче се ранија примена. Промене рачуноводствених политика се рачуноводствено обухватају у складу са захтевима IAS 8.

Ентитет примењује измене дате у параграфу 6 за годишње периоде који почињу 1. јануара 2005. године или касније. Уколико ентитет примењује IFRS 2 за ранији период, измене се примењује и на тај ранији период.